

Bruxelles, den 30. november 2023
(OR. en)

16230/23

COH 93

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra: Generalsekretariatet for Rådet

dato: 30. november 2023

til: delegationerne

Tidl. dok. nr.: 15523/23

Vedr.: Samhørighedspolitikens fremtid

– Rådets konklusioner (30. november 2023)

Vedlagt følger til delegationerne Rådets konklusioner om samhørighedspolitikens fremtid, som Rådet (almindelige anliggender/samhørighed) godkendte på 3989. samling den 30. november 2023.

Rådets konklusioner om samhørighedspolitikens fremtid**RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION**

- 1) MINDER OM sine konklusioner fra juni 2022 om meddelelsen om den 8. samhørighedsrapport "Samhørighed i Europa frem mod 2050" samt sine konklusioner af november 2022 om samhørighedspolitikken;
- 2) GLÆDER SIG OVER, at samhørighedspolitikken, siden den blev lanceret, er blevet en grundlæggende søjle i EU's integrationsproces, som muliggør konvergens mellem og inden for medlemsstaterne, forbedrer velværet og livskvaliteten for EU's borgere samt bidrager til at sikre lige konkurrencevilkår i det indre marked;
- 3) FREMHÆVER, at samhørighedspolitikken skal forblive en central søjle i EU, og at den med henblik herpå skal fastholde som sit eneste mål at fremme en harmonisk udvikling af Unionen som helhed og styrke dens økonomiske, sociale og territoriale samhørighed og formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstigede områder.

Blandt de berørte områder lægges der særlig vægt på landdistrikter, områder i en industriel overgangsproces og områder, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art, bl.a. de nordligste meget tyndt befolkede områder samt ømråder, grænseoverskridende områder og bjergområder;

- 4) UNDERSTREGER, at samhørighedspolitikken er en politik for alle EU-regioner, men at der bør sikres mere målrettet og fleksibel støtte til særligt de mindre udviklede områder, som fortsat står over for strukturelle udfordringer, der forværres af de adskillige asymmetriske chok som følge af de seneste kriser, alt imens der fortsat mangler grundlæggende infrastruktur og adgang til tjenesteydelser;

- 5) ER KLAR OVER de særlige forhold i regionerne i den yderste periferi, dvs. deres strukturelle økonomiske og sociale situation, som forværres af deres fjerne beliggenhed, deres status som øsamfund, deres lille areal, deres vanskelige topografiske og klimatiske forhold, naturkatastrofer og økonomisk afhængighed, som forøger de nye risici og uligheder, der potentielt vil påvirke den territoriale samhørighed i EU som helhed; OPFORDRER Kommissionen til at gøre fuld brug af de muligheder, der ligger i traktatens artikel 349, og til systematisk at integrere virkningerne af sine fremtidige lovgivningsforslag vedrørende regionerne i den yderste periferi som et specifikt og dedikeret kriterium som led i de respektive konsekvensanalyser;
- 6) ER KLAR OVER, at områderne lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art, bl.a. de nordligste meget tyndt befolkede områder samt øområder, grænseoverskridende områder og bjergområder, og disse områders behov for specifikke foranstaltninger for at opveje ulemperne;
- 7) ERKENDER, at der trods støtte til samhørighedspolitikken er en række regioner, der befinder sig i det, der beskrives som udviklingsfælder, eller risikerer at falde i én, som fremhævet i EU's 8. samhørighedsrapport. Disse regioner er kendetegnet ved lange perioder med langsom eller negativ vækst, lav produktivitetsvækst og lavt omfang af jobskabelse. Nogle regioner står desuden over for risikoen for talentudviklingsfælder, der er en kombineret udfordring i form af fald i arbejdsstyrken og lavere niveauer af tertiæruddannelse. MENER, at samhørighedspolitikken bør støtte regionale strategier for at undgå disse fælder;
- 8) OPFORDRER Kommissionen og medlemsstaterne TIL at undersøge, hvordan de forskellige områders specifikke behov kan måles og evalueres, så samhørighedspolitikken efter 2027 bedre kan imødekomme behovet for harmonisk udvikling;
- 9) ERKENDER, at samhørighedspolitikken er en langsigtet politik, ikke et kriseinstrument. UNDERSTREGER samhørighedspolitikken's vigtige og afgørende indsats for at tackle de seneste kriser ved at bekæmpe deres negative socioøkonomiske virkninger og undgå forværringen af de eksisterende asymmetrier. ER AF DEN OPFATTELSE, at samhørighedspolitikken's retlige ramme bør kunne tilpasse sig ny udvikling og uventede begivenheder, samtidig med at der mindes om samhørighedspolitikken's langsigtede omstillingsmæssige karakter og strukturelle målsætninger;

- 10) MINDER OM, at der er en række nye udfordringer, der påvirker den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed og konvergensen. Disse udfordringer omfatter demografiske tendenser, migration, klimaændringer og de negative konsekvenser heraf, konnektivitet, den grønne og den digitale omstilling, energiisolation, geopolitisk ustabilitet ved EU's ydre grænser, især ved de østlige grænser, eller beskæftigelses- og befolkningskoncentrationen i store byområder, der skal behandles på en inklusiv og retfærdig måde, som sikrer, at ingen lades i stikken. ANMODER Kommissionen OM som led i den kommende debat om samhørighedspolitikken 2027 at udvikle muligheder for, at samhørighedspolitikken kan yde bedre og mere målrettet støtte til regionerne med henblik på en vellykket håndtering af disse udfordringer, navnlig i lyset af den grønne og den digitale omstilling og det forskellige niveau af socioøkonomisk udvikling;
- 11) ANERKENDER, at sammenkædning af vækstfremmende reformer med strategiske investeringer er en drivkraft for udvikling og modstandsdygtighed, ikke kun for hver enkelt medlemsstat, men også for alle dens regioner, og at der kan drages erfaringer vedrørende samhørighedspolitikens fremtid med hensyn til, hvordan reformer kan støttes. ANMODER Kommissionen OM som led i den kommende debat om samhørighedspolitikken efter 2027 at udvikle muligheder for en mere fleksibel, effektiv og fokuseret samhørighedspolitik med klare prioriteter og om yderligere at styrke orienteringen af investeringerne i retning af resultater samt forbedre forbindelsen mellem samhørighedspolitikken og det europæiske semester;
- 12) MINDER OM, at delt forvaltning og partnerskabsprincippet har været en integreret del af samhørighedspolitikken, der sikrer et system med forvaltning på flere myndighedsniveauer, der bevarer balancen i beslutningstagningen mellem Kommissionen, medlemsstaterne, regionerne og de lokale myndigheder, samtidig med at partnerne inddrages tæt, hvilket skaber en følelse af ejerskab til programmer og udviklingstendenser samt fremmer tilhørsforholdet til det europæiske projekt;
- 13) MINDER OM betydningen af at sikre en stedbaseret tilgang til udformningen og programmeringen af samhørighedspolitikken;

- 14) OPFORDRER TIL generel bevidsthed om ikke at skade samhørigheden i alle Unionens politikker og initiativer. OPFORDRER Kommissionen TIL i vid udstrækning at gøre brug af territoriale konsekvensanalyser under udarbejdelsen af lovgivningsforslag med henblik på at tage højde for de territoriale virkninger for de berørte territorier og regioner;
- 15) FREMHÆVER behovet for at sikre, at programmeringen og gennemførelsen af samhørighedspolitikken fokuserer på Den Europæiske Unions samhørighedsprioriteter, samtidig med at den er fleksibel i forhold til regionernes virkelighed, idet der tages hensyn til deres særlige territoriale forhold og sårbarheder;
- 16) UNDERSTREGER, at der er en række administrative byrder i forbindelse med forvaltningen af samhørighedspolitikken, som begrænser dens effektivitet, og OPFORDRER TIL at undersøge alle muligheder for forenkling, herunder muligheden for at udvikle det såkaldte princip om én enkelt revision;
- 17) UNDERSTREGER betydningen af god regeringsførelse og kapacitetsopbygning på alle niveauer i konvergensprocessen og af samhørighedspolitikens effektivitet;
- 18) BEKRÆFTER, at bestræbelserne på forenkling også skal sikre høje standarder for forebyggelse og bekæmpelse af svig og korruption, og UNDERSTREGER vigtigheden af at beskytte Unionens finansielle interesser i betragtning af forordningen om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget;
- 19) UNDERSTREGER de komplementariteter og synergier, der skal styrkes mellem samhørighedspolitikken og andre relevante europæiske politikker og initiativer fra deres udformningsfase for at øge deres sammenhæng og effektivitet og mindske den administrative byrde for medlemsstaterne, regionerne og støttemodtagerne, og ANMODER Kommissionen OM at overveje en mere strategisk tilgang for at sikre en sådan sammenhæng;
- 20) NOTERER SIG, at genopretnings- og resiliensfaciliteten er blevet indført som et midlertidigt instrument til at begrænse virkningerne af covid-19-pandemien. ANERKENDER betydningen af at tage hensyn til resultaterne af revisionen og evalueringen af faciliteten for at drage rettidige erfaringer af dens resultater;

- 21) UNDERSTREGER betydningen af og mulighederne for grænseoverskridende samarbejde, tværnationalt samarbejde, interregionalt samarbejde og samarbejde med regioner i den yderste periferi for medlemsstaterne og deres regioner og UNDERSTREGER, at gensidigt samarbejde bidrager til regionernes udvikling og EU's integration; OPFORDRER Kommissionen til at lette den operationelle koordinering af Interreg og instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde;
- 22) OPFORDRER Kommissionen til at fortsætte det tætte samarbejde og udvekslingen af synspunkter med medlemsstaterne om de centrale elementer i debatten om samhørighedspolitikken efter 2027.
-